

**ZESZYT
Nr 5.**

**Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej
Środowisko Wileńskie w Warszawie**

Janusz Bohdanowicz

**6. BRYGADA
TOŃKI - KONARA
ARMIA KRAJOWA
OKRĘG WILEŃSKI**

Wydanie II

Warszawa 2008 r.

Opracował : Janusz Bohdanowicz „Czortek”

Materiały opisowe , portrety oraz fotografie
z archiwum własnego.

Adres kontaktowy. Janusz Bohdanowicz
02-647 Warszawa ul. Bachmacka Nr 4 m 66
Tel.022-854-05-23, kom.662 -249-166
E-mail janusz40@poczta.onet.pl

Spis treści.

1. Wstęp.
2. Historia Brygady. Oprac.
Henryk Piskunowicz.
3. Organizacja Brygady.
4. Kalendarium działań bojowych.
5. Życiorysy Komendantów.
6. Fotografie.

1. Wstęp.

Województwo Wileńskie to północno-wschodnie tereny Rzeczypospolitej Polskiej z okresu 1920 do 1946 zamieszkałe w przeważającej większości przez ludność narodowości polskiej. W ostatnim roku okupacji niemieckiej objęte zostało intensywnymi walkami zbrojnymi Oddziałów Partyzanckich Armii Krajowej.

Komenda Armii Krajowej Okręgu Wileńskiego od połowy 1943 r. dysponowała samodzielnymi Oddziałami Partyzanckimi o różnej liczebności.. W okresie 1943 do kwietnia 1944 podlegały one Inspektoratom, (terenowym ośrodkom dowodzenia). W tym czasie działały cztery Inspektoraty:

- pierwszy obejmował powiat wileńsko-trocki i składał się z dwu podinspektoratów: a) północny b) Puszcza Rudnicka, oraz Garnizon miasta Wilna.

- drugi obejmował powiaty : brasławski, święciański, postawski i dziśnieński.

- trzeci obejmował powiaty: oszmiański, wilejski, mołodeczański.

- czwarty obejmował obszar Litwy Kowieńskiej na którym obowiązywał zakaz działań zbrojnych, a ze względu na swoją specyfikę został przemianowany na Podokręg Kowieński.

W kwietniu 1944 r. Inspektoraty zostały przemianowane na Zgrupowania, (o zmodyfikowanych uprawnieniach), którym podlegały wyłącznie Oddziały Partyzanckie. Pod koniec okupacji niemieckiej na terenie podległym Komendzie Okręgu Wileńskiego działało 18 Oddziałów Partyzanckich o łącznym stanie ok. 5.000 żołnierzy uzbrojonych i przeszkolonych. Ich zbrojna działalność paraliżowała administrację okupantów, utrudniała poruszanie się po drogach i zwiększała bezpieczeństwo ludności miejscowej.

2. Historia Brygady.

W sierpniu 1943 r Komenda Okręgu Wileńskiego w ramach Kedywu powzięła decyzję utworzenie czwartego w kolejności oddziału partyzanckiego, z przydzieleniem mu terenu działania w podinspektoracie Puszcza Rudnicka. Na dowódcę wyznaczono zdekonspirowanego w Wilnie Komendanta Kedywu Komendy Okręgu, por. Adama Boryczkę „Bronę”, „Tońka”, wcześniej dowódcę ośrodka V odcinka „Wachlarza”, Od jego pseudonimu została nazwa oddziału.

W dniu 23 sierpnia 1943 r. siedmio osobowy oddział „Brony” rozpoczął swoją działalność. W pierwszej fazie istnienia najważniejszą dla niego rzeczą było okrzepnięcie i utrzymanie się w terenie. Miał przeciwko sobie nie tylko siły policyjno – wojskowe okupanta. Poważne zagrożenie stanowiła partyzantka sowiecka w Puszczy Rudnickiej. Dlatego też na pewien okres zastosował formę kamuflażu i na zewnątrz upodobił się do niej. W kilka tygodni później oficjalnie ujawnił przynależność do Armii Krajowej, występując już otwarcie pod barwami narodowymi, jako oddział partyzancki Wojska Polskiego. Do końca 1943 r. osiągnął stan liczebny plutonu.

Oddział Partyzancki „Brony” działając w Puszczy Rudnickiej otrzymał zadanie rozpracowania mostu kolejowego na rzece Uła i opracowania planu jego zniszczenia. We wrześniu i październiku 1943 r. stoczył walki z policją litewską i łotewską koło Ślizun, w Rudni i Popiszkach. Razem z Oddziałem Bazy Kedywu ppor. Andrzeja Święcickiego „Frycza” dokonał wypadu na magazyn bomb koło Jaszun.

Nawiązanie współpracy z Oddziałem Partyzanckim por. Gracjana Fróga „Szczerbca” zaowocowało kilkoma większymi akcjami zaczepnymi w rejonie podwileńskim. W opanowanych miejscowościach Turgiele, Rudomino i Polany rozbijano posterunki policji litewskiej i zniszczono urzędy gminne. Sprawdzianem ich dojrzałości i zarazem wartości bojowej była zwycięska walka wspólnie z 3. Brygadą „Szczerbca” w styczniu 1944 r. pod Mikuliszkami z niemiecko -litewskim oddziałem policji.

Dotychczasowe zasługi bojowe Oddziału zostały ocenione przez Komendę Okręgu Wileńskiego. Wyrazem tego było przyznanie jemu miana 6 Brygady Partyzanckiej Armii Krajowej.

W dniu 20 marca 1944 r. do 6. Brygady włączono Oddział Partyzancki „Błyskawica” pod dowództwem ppor. Piotra Słoniny „Piotr”. Wynika to z faktu, że Komenda Okręgu nie chciała dłużej akceptować jego politycznych związków z ruchem narodowym.

W ślad za tym przeprowadzono zmianę personalną na stanowisku dowódcy Brygady. Na miejsce por. „Tońka” desygnowano byłego Kierownika Wileńskiego Ośrodka Wywiadowczego Oddziału II Komendy Głównej mjr Franciszka Koprowskiego „Konara”.

W pierwszej połowie 1944 r. 6. Brygada Partyzancka przeszła daleko idącą ewolucję organizacyjną. Z niewielkiego Oddziału przekształciła się w silną jednostkę partyzancką, składającą się ze sztabu, zwiadu konnego, 3-ch kompanii piechoty, kompanii szkolnej i służb pomocniczych. Pod bronią znajdowało się ok. 750 żołnierzy.

Okres do Akcji „Ostra Brama” charakteryzował się nasileniem działalności bojowej 6 Brygady przeciwko siłom policyjno-wojskowym okupantów.

W miesiącu marcu i kwietniu dokonano napadu na niemiecki magazyn uzbrojenia w Bękartach, zaatakowano punkty oparcia policji, Wermachtu i TODT w Kiejdziach, Szumsku, Miednikach Królewskich, Ostrowcu Szumskim, Korzyści i Wornianach, rozbrojono załogę obozu jeńców w Osiennikach Wielkich i rozbito oddział partyzantów sowieckich w Potokach.

W czerwcu 1944 przeprowadzono następujące akcje zbrojne: rozbrojono posterunek policji niemieckiej w Koleśnikach, stoczono walkę pod Koniawą z litewskim batalionem policji, rozbito pod Koleśnikami niemiecko-litewski oddział policji, walkę z partyzantką sowiecką pod Korsakami, zasadzkę na grupy Luftwaffe pod Raduniem oraz zdobycie punktu oparcia straży granicznej w Kaszetach.

W opracowanym planie Akcji „Ostra Brama” 6. Brygada miała być jak odwód oddziałów wileńskich i nowogródzkich atakujących miasto Wilno, ze strony południowo-wschodniej. Przyśpieszenie terminu natarcia spowodowało, że 6. Brygada znajdująca się w okolicach Ejszyszek nie zdążyła dotrzeć na czas na wyznaczone miejsce koncentracji. W trakcie przemieszczania się pod Wilno miała kilka starć i potyczek z wycofującymi się oddziałami niemieckimi.

7 lipca 1944 r. pod Szwajcarami zmusiła do złożenia broni kompanię Wermachtu, która konwojowała około 3 tysięcy jeńców wojennych z ewakuowanego stalagu 352. w Mińsku.

Po zakończeniu walk o Wilno 6. Brygada kwaterowała w Wołkorabiszkach i sąsiadujących miejscowościach. 17 lipca 1944 r. dotarła tutaj wiadomość o aresztowaniu przez NKWD w Boguszach 29 dowódców i oficerów sztabowych oddziałów wileńskich i nowogródzkich. W tej grupie także znajdował się dowódca Brygady „Konar”. Na

wiadomość o powyższym wydarzeniu 6. Brygada pod dowództwem por. „Tońka” podjęła razem z innymi oddziałami polowymi Armii Krajowej marsz do Puszczy Rudnickiej. Po dotarciu do tego masywu leśnego znalazły się one w trudnym położeniu, osaczone przez wojska pograniczne NKWD. W tej sytuacji 18 lipca 1944 r. ppłk. dypl. Zygmunt Blumski „Strychański” na zwołanej odprawie kadry dowódczej zarządził rozwiązanie Oddziałów.

3. Organizacja 6 Brygady

1. Pierwszy Komendant
później Szef Sztabu **por. Adam Boryczka „Tońko”
„Brona”**
2. Drugi Komendant **mjr Franciszek Koprowski
„Konar”**
3. Adiutant Kom. Brygady **por. Teodor Sawicki „Otto”**
4. Szef Informacji Brygady **rtm.. Marian Okulicz-Kozaryn
„Dryja”**
5. D-ca plut. żandarmerii **plut. Józef Sańko „Jan”**
6. D-ca Zwiadu konnego **ppor. Zygmunt Odyniec
„Wiesław”**
7. D-ca. plut. minerskiego **plut. Henryk Gulbinowicz
„Zagłoba”**
8. D-ca plut. CKM **ppor. NN „Lis”**
9. D-ca 1 kompanii **ppor. Henryk Meszczyński
„Dziewic”**
10. D-ca 1 plut. 1 komp. **pchor. Wincenty Borodziejewicz
„Szkrab”**
11. D-ca. 2 plutonu 1 komp. **pchor. Zygmunt Błażejewicz
„Zygmunt”**
12. D-ca 3 plut. 11komp. **pchor. Augustyn Dobrowolski
„Kruk”**
13. D-ca 2 kompanii **ppor. Piotr Jarosz vel Piotr
Słonina „Piotr”**
14. D-ca 1 plut. 2 komp. **ppor. Stanisław Czepułkowski
„Czeng”**
15. D-ca 2 plut. 2 komp. **ppor. Władysław Mackiewicz
„Pobóg”**
16. D-ca 3 plut. 2 komp. **pchor. Jan Rusiecki „Tadeusz”**
17. D-ca 3 kompanii **por. Piotr Górski „Ziemowit”**
18. D-ca 1 plut. 3 komp. **plut. Benedykt Leczycki
„Benek”**
19. D-ca 2 plut. 3 komp. **pchor. Kazimierz Konarzewski
„Orlik”**
20. D-ca 3 plut. 3 komp. **plut. Tadeusz Cieleń „Wydra”**
21. D-ca 4 kompanii **por. Edward Stefanowicz
„Strach”**

D-ca Zwiadu konnego
ppor. Zygmunt Odyniec
„Wiesław”

D-ca. plut.
minerskiego
plut. Henryk
Gulbinowicz

D-ca 1 kompanii
ppor. Henryk Meszczyński
„Dziewic”

D-ca 2 plut. 1 komp.
pchor. Zygmunt Błażejewicz
„Zygmunt”

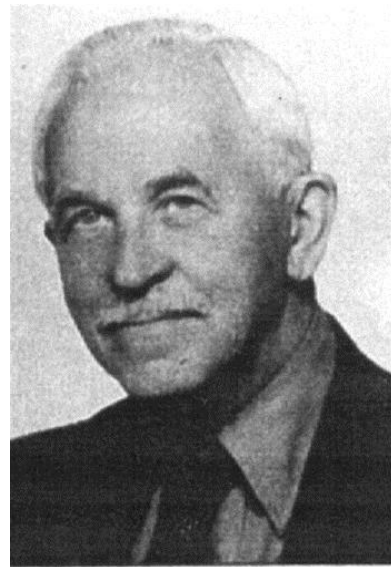
D-ca 3 plut. 1 komp.
pchor. Augustyn Dobrowolski
„Kruk”

D-ca 2 kompanii
ppor. Piotr Jarosz vel
Słonina „Piotr”

D-ca 1 plut. 2 komp.
ppor. Stanisław Czepułkowski
„Czeng”

D-ca 2 plut. 2 komp
ppor. Władysław Mackiewicz
„Pobóg”

D-ca 3 plut. 2 komp.
pchor. Jan Rusiecki
„Tadeusz”

Dowódca 3 kompanii
por. Piotr Górski
„Ziemowit”

D-ca 1 plut. 3 komp.
plut. Benedykt Leczycki
„Benek”

D-ca 2 plut. 3 komp.
pchor. Kazimierz Konarzewski
„Orlik”

D-ca 3 plut. 3 komp.
plut. Tadeusz Cieleń „Wydra”

D-ca 4 kompanii.
por. Edward Stefanowicz
„Strach”

3.
KALENDARIUM DZIAŁAŃBOJOWYCH
6-tej BRYGADY
por. ADAMA BORYCZKI „TOŃKI”
mjr FRANCISZKA KOP[ROWSKIEGO „KONARA „

koniec 08.

1943 r.

Młynek koło Solecznik. Przybycie pierwszej grupy z por. Adamem Boryczką ps. „Tońko”

miesiąc 09.

1943 r.

Przygotowywanie bazy, Przyjmowanie ochotników. Ćwiczenia.

13.10.1944 r.

Popiszki. Potyczka patrolu brygadowego z bandą rabunkową

03.11.1943 r.

Stoki. Potyczka z policją litewską.

06.11.1943 r.

Wieś Bękarty, koło Jaszun. Zdobyć materiałów wybuchowych

28.12.1943 r.

Turgiele. Rozbicie posterunku policji niemieckiej. palenie akt gminnych. Akcja wspólna z 3 Brygadą por. „Szczerbca”

08.01.1944 r.

Mikuliszki. Rozbicie ekspedycji karnej policji niemieckiej i litewskiej. Akcja wspólna z 3 Brygadą por. „Szczerbca”

17.01.1944 r.

Rudomino. Rozbicie posterunku policji litewskiej, zniszczenia akt gminnych. Akcja wspólna z 3 Brygadą „Szczerbca”

- 21.01.1944 r.** **Polany k/Oszmiany.** Likwidacja posterunku policji litewskiej. Akcja wspólna z 3 Brygadą „Szczerbca”
- 03.03.1944 r.** **Majałek Kiejdzie.** Likwidacja posterunku policji litewskiej.
- 06.03.1944 r.** **Miedniki Królewskie.** Rozbrojenie posterunku policji litewskiej.
- 08.03.1944r.** **Szumsk.** Rozbrojenie załogi organizacji Todt.
- 19.03.1944 r.** **Pod Sużanami.** Połączenie się Oddziału por. „Tońki” i Oddziału „Błyskawica”, jako 6 Brygada pod dowództwem mj „Konara”.
- 31.03.1944 r.** **Ostrowiec Szumski.** Zdobycie bunkrów, rozbicie kompanii wojsk niemieckich oraz załogi Organizacji Todt. Akcja wspólna z 8 Brygadą por „Tura. i 12 Brygadą por. „Cerbera”.
- 02.04.1944r.** **Potoki.** Likwidacja bandy rabunkowej.
- 21.04.1944r.** **Worniany.** Nie udane natarcie na posterunek niemiecki.
- 23.04.1944 r.** **Osienniki koło Jazowa.** Rozbicie posterunku żandarmerii niemieckiej..
- 08.05.1944 r.** **Koniawa.** Rozbicie kompanii litewskich wojsk policyjnych, będących w służbie niemieckiej
- 20.05.1944 r.** **Wieś Lalańce.** Rozbicie z zasadzki silnego patrolu wojsk niemieckich.
- 21.05.1944 r.** **Białopiotry pod Koleśnikami.** Rozbicie zmotoryzowanej kolumny samochodowej niemieckiej i litewskiej.
- 27.05.1944 r.** **Ejszyszki.** Zdobycie magazynów żywnościowych i sprzętu wojskowego
- 09.06.1944 r.** **Korsaki.** Rozbicie bandy rabunkowej.
- 16.06.1944 r.** **Kaszety.** Zdobycie i zniszczenie posterunku granicznego z załogą niemiecką.
- 25.06.1944r.** **Ejszyszki.** Starcie z patrolem niemieckiej, żandarmerii, podczas rekwizycji magazynów
- 07.07.1944 r.** **Szwajcary.** Rozbrojenie oddziału wojska niemieckiego, konwojującego jeńców włoskich.
Braźelce, rozbiie patrolu niemieckiego. **Trybace,** rozproszenie patrolu niemieckiego.

- 08.07.1944r.** **Mikontany i okolice Kamionki.** Potyczki z wycofującymi się oddziałami wojska niemieckiego.
- 17.07.1944 r.** **Bogusze.** Aresztowanie przez wojska NKWD Komendanta Brygady mjr „Konara” biorącego udział w dprawie oficerów Armii Krajowej
- 18.07.1944 r.** Wyjście z okrężenia. Przedarcie się do **Puszczy Rudnickiej.**
- 19.07.1944r.** **Puszcza Rudnicka,** zwolnienie żołnierzy z przysięgi, rozwiązanie Brygady. Przyjmowanie ochotników do powstających nowych Oddziałów Armii Krajowej podejmujących walkę z okupantem sowieckim. Zgłosiło się ok. 100 żołnierzy.

4. Życiorysy Komendantów.

ŻYCIORYS

PIERWSZEGO DOWÓDCY 6-tej BRYGADY

Por. cc. ADAMA B O R Y C Z K I „TOŃKO”

Urodził się 18.02.1913 r w Wierzchosławicach. W wojnie w roku 1939 brał udział w stopniu podporucznika w szeregach 19 Dywizji Piechoty. Po zaleczeniu odniesionych ran, przedostał się do Rumunii, a następnie do Francji, wstąpił tam do Wojska Polskiego i walczył jako żołnierz 9 pułku piechoty. Po kapitulacji Francji przedostał się do Anglii. Wstąpił do wojska i otrzymał przydział do 4 Brygady Kadrowej Strzelców, a następnie do 1 Samodzielnej Brygady Spadochronowej. Po ukończeniu szkolenia i zaprzysiężeniu w dniu 13.01.1943 r został w nocy z 8 na 9 kwietnia 1942 roku zrzucony do Kraju. Działalność rozpoczął jako dowódca Ośrodka w Turmontach V Odcinka „Wachlarza”. Po rozwiązaniu „Wachlarza”, odkomenderowany został do Komendy Okręgu Wileńskiego. Przez pewien okres pełnił funkcję w Egzekutywie Okręgu. W dniu 01.08.1943 w czasie obławy zostaje ranny, lecz zdołał uciec. 23.08.1943 r wraz z kilkoma osobami z Nowej Wilejki wyruszył w teren. Działania bojowe, szkolenia nowo wstępujących do Oddziału odbywały się na północnych obrzeżach Puszczy Rudnickiej w okolicach Ejszyszek. Po połączeniu się z Oddziałem „Błyskawica” i objęciu dowództwa nad całością przez mjr Franciszka Koprowskiego zostaje jego zastępcą. W czasie walki pod Ostrowcem 31.03.1944 r. został ponownie ranny. Po aresztowaniu przez wojska NKWD w dniu 17.07.1944 r. wraz z innymi oficerami Armii Krajowej mjr Franciszka Koprowskiego „Konara” z częścią żołnierzy przedostaje się do Puszczy Rudnickiej i dalej prowadzi działania bojowe pod dowództwem mjr Macieja Kalenkiewicza „Kotwicz”. Po rozbiciu tych Oddziałów przez wojska NKWD przedostał się do Warszawy i podjął działalność w Organizacji WIN, dowodzonej przez płk Rzepeckiego. Jako zagraniczny kurier tej organizacji został w końcu 1945 r aresztowany przez UB, osądzony i skazany trzykrotnie na karę śmierci, Karę tą zamieniono na dożywotnie więzienie. Zwolniony został w połowie 1967 r. Zmarł 30. 01. 1988 r. w Warszawie i tam został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim.

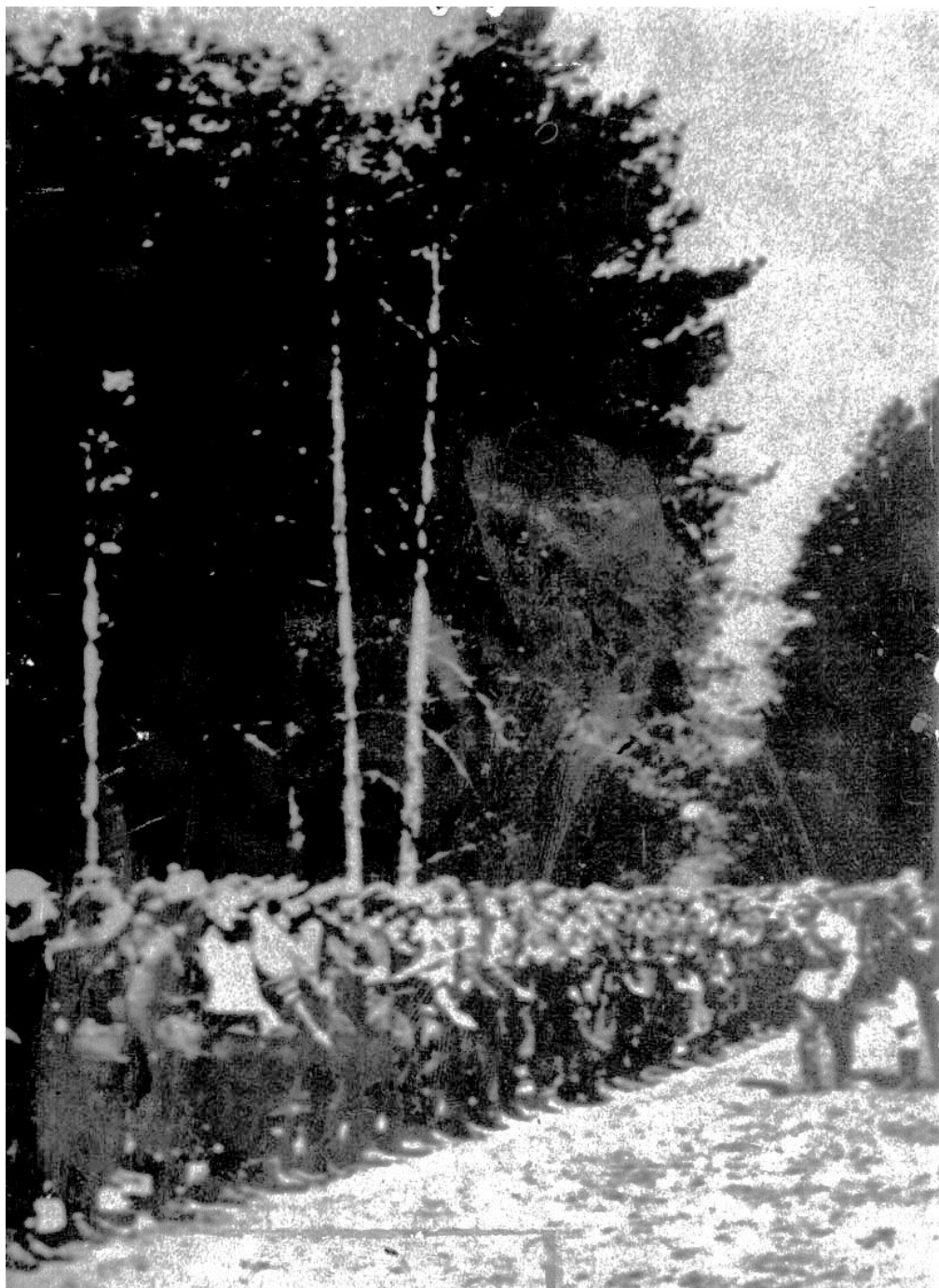
Odznaczenia: Krzyż Orderu Virtuti Militari 5 kl.
Krzyż Walecznych - trzykrotnie
Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami

Ż Y C I O R Y S
DRUGIEGO DOWÓDCY 6 BRYGADY
mjr FRANCISZKA KOPROWSKIGO „KONAR”

Urodził się 17.10.1895 r. w okolicy Brodnicy na Pomorzu. Brał udział w wojnie w latach 1919 do 1921. Służbę pełnił w 10 pułku ułanów w Białymstoku, skąd został przeniesiony do Centrum Wyszkozenia Kawalerii w Grudziądzu na stanowisko Kierownika Wychowania Fizycznego. W okresie międzywojennym odnosił znaczące sukcesy sportowe, startował jako członek narodowej ekipy jeździeckiej w Olimpiadzie w Amsterdamie. W 1939 r był oficerem ekspozytury w Kopenhadze II Oddziału Sztabu Głównego. W 1940 r w Wojsku Polskim we Francji dowodził batalionem w Centrum Szkół Piechoty. Po ewakuacji do Wielkiej Brytanii służył w 14 pułku ułanów wchodzącym w skład 10 Brygady Kawalerii Pancerniej. Przeniesiony został na stanowisko instruktora szkolenia skoczków spadochronowych Oddziału VI Sztabu Naczelnego Wodza. Zgłosił się na ochotnika i został zaprzysiężony dla Armii Krajowej, jako skoczek spadochronowy do służby w Kraju. Po przeszkoleniu, skoczył w nocy z 13 na 14 marca 1943 r. Po dotarciu do Warszawy, został skierowany do Komendy Okręgu w Wilnie, gdzie objął stanowisko Kierownika Ośrodka Wywiadowczego. Aresztowany w Wilnie 7.11.1943 r przez Gestapo, w lutym 1944 dokonał brawurowej ucieczki z więzienia na Łukiszkach. Przez krótki okres był zastępcą Dowódcy 3 Brygady Partyzanckiej por. Gracjana Fróga ps. „Szczerbiec”. W marcu objął dowództwo nad połączonymi Oddziałami Partyzanckimi dotychczas dowodzonymi przez por. Adama Boryczkę ps. „Tońko” oraz Oddziałem „Błyskawica”. Po połączeniu obu Oddziałów przeprowadzono reorganizację 6 Brygady. Jako uczestnik odprawy oficerów Armii Krajowej w Boguszach został przez wojska NKWD aresztowany i osadzony w więzieniu przy ul. Ofiarnej w Wilnie. W lutym 1946 r został wywieziony do obozu NKWD w Griazowcu.

Zwolniony powrócił do Kraju w 1948, gdzie wkrótce zmarł.

5. Fotografie.

Puszcza Rudnicka. Czerwiec 1944 r.
Przeгляд 1 kompanii por. Henryka Meszczyńskiego Dziewic”
Przez Komendanta Brygady mjr Franciszka Koprowskiego „Konar”

Kamionka. Lipiec 1944.
3 pluton pchor. Augustyna Dobrowolskiego „Kruk”
1 kompanii por. Henryka Meszczyńskiego „Dziewic”

Czerwiec 1944 r. Żołnierze 1 kompanii por. Henryka Meszczyńskiego „Dziewic” Stoją od lewej : Rejtan Mickiewicz „Wichura”, Ryszard Kołodziejcki „Elkaro”, Stefan Grześkowiak „Brzoza”, Wiktor Strzałkowski „Fok”, ósmy Jan Fedorowicz „Zośka”, dziesiąty Tadeusz Darewicz „Mentor”.

Kamionka. Lipiec 1944 r.
Żołnierze kompanii szkolnej por. Edwarda Stefanowicza „Styrach”

Maj 1944 r. Drużyna „Jodły” z 2 kompanii ppor. Piotra Jarosza vel Piotra Słoniny „Piotr”

Drużyna z Kursu Młodszych Dowódców z kompanii szkoleniowej por.
Edwarda Stefanowicza „Strach”

Butrymańce. Marzec 1944 r. Od lewej : Wincenty Borodziewicz „Szkrab”,
Augustyn Dobrowolski „Kruk”, Jarosław Jałyński „Góral”, Tadeusz
Hryniewicz „Ognin”, Michał Sinicki „Jeleń”, Krzysztof Manowski
:Maciek”

Przemarsz do Puszczy Rudnickiej. 18.07.1944 r.

Ucieczka przed aresztowaniem przez wojska NKWD

Od prawej : Władysław Maleszewski „Żubr”, Tadeusz Rogoziński „Lech”,
Eryk Hansen „Sękacz”, NN, Zbigniew Maleszewski „Zbych”, Oskar
Hansen „Kolka”, Runat Roman Hansen „Gruby”, trzeci od lewej
„Baryka”.

Okolice Werenowa. Maj 1944 r.

Od lewej siedzą dolny rząd : NN „Grześ”, Witold Hajdul „Walec”, NN.

Stoją : NN „Szpak”, Rejtan Mickiewicz „Wichura”, Kazimierz Leszczyński „Laufer”, Wincenty Borodziewicz „Szkrab”, Augustyn Dobrowolski „Kruk”, NN, Jan Lebecki „Storczyk”, Jan Kozakiewicz „Zdzisław”, NN. Trzeci rząd : NN, NN, NN, NN, NN, NN, Bohdan Tyman „Mały”, Michał Sinicki „Jeleń”, Piotr Nagrabecki „Paweł” Jerzy Baranowski „Jur”, Stefan Grześkowiak „Brzoza”, NN, NN. Między drugim a trzecim rzędem : NN, Jarosław Jałyński „Góral”, NN.

Żołnierze 4 kompanii szkoleniowej por. Edwarda Stefanowicza „Strach.
Stoją od lewej : Jan Szostak „Jan”, Oskar Hansen „Kolka”, Bolesław
Baranowski „Pancerz”, siedzi Bohdan Sadowski Kozda”

Tablica epitafijna żołnierzy 6 Brygady.
W Bazylice Mariackiej w kaplicy Św. Barbary w Gdańsku.

Koleśniki, rejon Soleczniki, Republika Litewska.
 Tablica epitafijna na cmentarzu brygadowym.

Stoją od lewej : Józef Jatkowski „Bratek”,
Zdzisław Ciszewski „Mruk”, Henryk Pietkiewicz „Perła”.

Tablica epitafijna odsłonięta i poświęcona 17.08.1975 r w kościele akademickim pod wezwaniem Św. Anny w Warszawie Krakowskie Przedmieście Nr 68.